

Zodiac - zodie (Canoanele Sfinților Părinți)

2066. -"A vorbi pentru noroc, pentru ursitori, pentru explicarea nașterilor, după zodii sau stele și pentru citirile de stele, e lucru nebunesc și fără de Dumnezeu... Însă bunătățile și răutățile noastre se mișcă după a noastră singură voință". Sf. Sim. Tes. 1, 6.

2067. -Dacă se vorbește de noroc cu înțelesul de ceva întâmplător, un bine neprevăzut, acesta nu este un păcat. Păgânii vorbesc de noroc că de cineva rațional, de un zeu, care aduce binele și răul, așa cum voiesc ei. Acesta este un păcat în sensul popular creștin, cuvântul noroc mai are și un alt sens mai înalt, acela de dar, de bună hărăzire, de binecuvântare a lui Dumnezeu, care în chip nevăzut hrănește și supraveghează viața lumii și a fiecărui om și de aceea se folosește și în salut (Matei 6,25-34; Ps. 105, 1-30; Luca 12,22-26).

2068. -"Ce încă vom zice că nașterea și norocul și toate ale tuturor sunt ale lui Dumnezeu, care ține în mâinile Sale și viața și moartea și plătește fiecăruia datoria după lucrurile lui și de va muri păcatul împreună cu dreptul să nu te miri, pentru că, păcatul va muri pentru că Dumnezeu îi taie calea ca să nu facă mai multe păcate și să se pedepsească mai mult, iar dreptul de a muri ca i-a fost a muri, ce se zice om să moară și să descarce mai curând trupul de pe dansul, care era legat de sufletul: ca să nu greșască și să meargă să se muncească, și lăsa toate viciile și nevoile ale acestei lumi putrede și trăiește în veci. Bine de va zice că trăiește și păcatul și dreptul în vecie în acea lume: cei drepti merg în viața veșnică, iar păcatul în munca de veci". -ILT, p. 355.-

2069. -"Vieții omului nu are nici un soroc pus, nici este vreunui om vremea scrisă mai înainte, sau socoteala impusă ca atâția ani să trăiască; cu sfatul și voia lui Dumnezeu atunci omul moare; așa este și sorocul vieții omului adică voia lui Dumnezeu; iar către cei ce iubesc pricirea..., vom răspunde și vom zice că nu se afla la Dumnezeu să fie făcut vreun lucru fără de cale... și iarăși de ar fi fost mai înainte o hotărâre și o predestinație a vieții omului, atâția ani să trăiască, nimeni nu s-ar vindeca vreodată de boală; și nici n-ar chema vreodată pe vreun doctor pentru că acea hotărâre ce a hotărât mai înainte Dumnezeu ar fi neschimbabilă, însă hotărârea și sorocul vieții a tot omul este porunca lui Dumnezeu care nimenea nu poate să o priceapă" -ILT, p. 356.